

вони мають з цього на майбутнє. Вивчити питання проведення в Житомирі, Брусилові, а чи ж в Києві зібрання-конференції Огієнківських лауреатів. Комітету з Огієнківської премії доцільно враховувати при визначенні її лауреатів насамперед діяльність претендента на Огієнківських теренах, а не деїнде.

12. Матеріали конференції разом з цією ухвалою для інформування направити в УПЦ Канади митрополиту Юрію.

13. В наступному прилучати до проведення Огієнківських заходів Українське Біблійне Товариство з його інформуванням про долю перекладу Святого Письма Іваном Огієнком.

14. Власне Церквам Українського Православ'я вивчити питання доцільності і можливості використання у церковному вжитку богословських напрацювань митрополита Іларіона, зокрема написаних ним богословських видань, службників тощо.

15. Звернутися до Комітету з питань культури і духовності Верховної Ради України з інформацією про вже наявне в Україні вітанування Івана Огієнка, запропонувати проект заходів, які доцільно зреалізувати Комітетом з нагоди відзначення в 2017 році 135-річчя від дня народження Івана Огієнка (митрополита Іларіона) і 45-річчя його упокоєння. Комітету з'ясувати, на що були витрачені в 2012 році кошти, виділені Міністерству культури для відзначення Огієнківського ювілею, бо ж зокрема обіцяні на проведення цієї конференції (а це десь 40 чи 80 тис. грн) якось загубилися і не чутно було, щоб вони десь цільове використовувалися на проведення якихось заходів. Ініціювати проведення Парламентських слухань з питання вітанування Великих Українців, в тому числі Івана Огієнка (митрополита Іларіона), спорудження в місцях їх упокоєнні пам'ятних знаків чи пам'ятників.

16. Відповідальними за виконання цієї ухвали є професори Є. Сохацька і В. Шевченко.

#### **Оргкомітет ювілейної конференції.**

*Отримано: 3.03.2013 р.*

**Є. І. Сохацька**

### **ПРО НАУКОВУ БОГОСЛОВСЬКО-ІСТОРИЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ «ІЗ КІЄВА ПО ВСІЙ РУСІ», ПРИСВЯЧЕНУ 1025-ЛІТНЮ ХРЕЩЕННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСИ-УКРАЇНИ**

15 травня під егідою Київської Православної Богословської Академії відбулася наукова богословсько-історична конференція «Із Києва по всій Русі», присвячена 1025-літній Хрещенню Київської Руси-України. Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет зазначив, що дата, хоча й не кругла, але важлива є актуальніна. Проведення конференції під такою назвою є актуальним та історично справедливим заходом, бо дає змогу осмислити початок українського православного християнства, історію входження українського православ'я у слов'янський світ. Ректор Академії архієпископ Епіфаній (Думенко) у вступному слові наголосив: «Все почалося з Києва... Правда на нашому боці».

З привітальними словами виступили Жулинський Микола (директор Інституту літератури імені Тараса Шевченка НАН України), депутат Верховної Ради, член Комісії з питань культури і духовності Кириленко В'ячеслав, прези-

## *6. До історії озієнківського руху*

депутат Національного університету «Киево-Могилянська Академія» Сергій Квіт, представник Міністерства культури Володимир Дронь, директор Інституту філософії НПУ імені Михайла Драгоманова Дробот Іван, завкафедри етнології НПУ імені Михайла Драгоманова Петро Чернега.

У всіх привітаннях йшлося про важливість постановки основного питання конференції «Із Києва по всій Русі», що сприятиме утвердженю історичної правди: Київська Церква – матір усіх православних церков: князь Володимир обрав Християнську Європу. «Тому, коли сьогодні «мусуться» питання «куди іти?», – зазначив архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій («Зоря»), – ми є частиною Християнської Церкви, ми маємо європейське коріння!

Другий аспект, що звучав у привітаннях – це необхідність подолання псевдосимволів, що побутують в релігійно-інформаційному просторі, і які творять міфологему «руський мір» (наприклад, про походження російського царського роду від Октавіана Августа, про шапку Мономаха тощо).

«Тому святкування 1025-ліття Хрещення Київської Руси-України повинно бути святкуванням великого Українського Православного Свята», – спрavedливо наголосив депутат Верховної Ради України В'ячеслав Кириленко.

Важливим аспектом привітань був акцент на визнанні ролі Київського патріархату та його очільника Святішого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета в утвердженні в свідомості українців джерел духовності, важливості Києва як осередку православного християнства в Східній Європі. Були й конкретні пропозиції. Слушними були, зокрема, такі: важливим було б здійснити видання «Історія Української Православної Церкви в документах» (І. Дробот), що слугувало б справі незаперечності доказів історичної справедливості; бажано закріпiti за Київським патріархатом певний медійний простiр: мати свою програму на телебаченнi, а також розкрити видавничу дiяльнiсть Патрiархату (видавати невеликi брошюри про дiяння Церкви, її величнi постатi та под.). (П. Чернега).

Грунтовнi, глибоко науковi й аргументованi доповiдi виголосили архiєпископ Переяслав-Хмельницький і Бориспiльський Епiфанiй (Думенко), доктор богословi наук, проф., ректор Київської православної богословської академiї («Хрещення Київської Руси-України та виникнення i розвиток церковно-освiтнiх закладiв Православної Церкви»), митрополит Львiвський і Сокальський Дмитрiй (Рудюк), доктор церковно-iсторичних наук, доцент, голова Інституту церковної історiї («Актуальнi проблеми дослiдженiя у сферi української церковної бiографiстики»), архiєпископ Полтавський і Кременчуцький Федiр (Бубnок), канд. богослов. наук («Значення духовно-лiтературної спадщини преподобного Паїса Величковського для українського богоспiльства»), доктор історичних наук, професор, заслужений працiвник культури України Надiя Нiкiтенко («Час хрещення Русi у свiтлi даних Софiї Київської»), доктор фiлософських наук, ст. наук. спiвробiтник Вiддiлення релiгiєзнавства Інституту фiлософiї іменi Г.Сковороди НАН України Павло Павленко («Про особливостi сучасних українсько-росiйських вiдносин («руссiйский мир» як глобальний державно-православний проект Москви з вiдродженням Росiйської імperii») митрополит Луцький і Волинський Михаїл («Про постатi князя Володимира Великого»), архiєпископ Чернігiвський і Нiжинський Євстратiй (Зоря), кандидат богословських наук, доцент Київської православної богословської академiї («Важливiсть дати 1025 лiття Хрещення Київської Руси-України»).

Пiдsumував пленарне засiдання Святiший Патрiарх Київський і всiєї Руси-України Фiларет.

На конференцiї працювали двi секцiї. Перша мала назvu: «Хрещення Київської Руси-України у свiтлi джерел та історiографiчних напрацювань» (ке-

рівники: протоієрей **Павло Мельник**, кандидат богословських наук; **Ірина Преловська**, канд. істор. наук, доцент). Друга – «Хрещення Київської Русі-України та його значення для розвитку Східної Європи (керівники: протоієрей, канд. богосл. наук, доц. **Володимир Сміх**; доктор богосл. наук, професор **Дмитро Степовик**). У роботі конференції взяло участь 52 особи.

За матеріалами конференції видано збірник «Із Києва по всій Русі» (за ред. архієпископа Переяслав-Хмельницького і Бориспільського Епіфанія (Думенка) [К.: Київська православна богословська академія, 2013. – 496 с.].

Поділля на конференції представляли доктор історичних наук, професор Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка **Віктор Прокопчук** та аспірант університету **Ігор Старенський** («Святкування 900-річчя хрещення Русі на території Подільської спархії») і професор названого університету, голова Всеукраїнського Центру огієнкознавства університету, голова Всеукраїнського Товариства Івана Огієнка **Євгенія Сохацька** («Аристократ духу: святкування 75-ліття митрополита Іларіона (Івана Огієнка) в Канаді (1957 р.) (за матеріалами «Віри й Культури»).

У програмі конференції проанонсовано наступну III-ту Всеукраїнську наукову конференцію, яку проводить Київська православна богословська академія «Православ'я в Україні» (відбудеться 19-20 листопада 2013 р.; матеріали надсилати до 4 жовтня 2013 р. на e-mail [vital1108@ukr.net](mailto:vital1108@ukr.net)).

Матеріали конференції повинні бути розповсюджені і донесені до широкої громадськості, сприяти утвердженню духовної освіти.

*Отримано: 20.05.2013 р.*

#### **Є. І. Сохацька**

### **ТВОРЧІ ЗДОБУТКИ ЛАУРЕАТІВ ОГІЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ: ЛІДІЯ ШЕВЕЛО**

Лідія Шевело (Худаш) – кандидат педагогічних наук, доцент, етнограф, літературознавець, член Національної спілки журналістів України та Вченої Ради і ректорату Малої академії літератури і журналістики, редколегії журналу-газети для школярів «Сузір'я», автор тридцяти поетичних збірок: «Росинка» – Львів: Каменяр, 1985; «Дивокрай-Полісся» – Кий, 1990; З поетичного щоденника. – К.: Рад. письменник, 1990; «З народних витоків». – К.: Український письменник, 1992; «Тайна богині фlorи». – Львів: Каменяр, 1995; «Сповідь душі». – Львів: Кобзар, 1997; «Нероздільне». – Львів: Кобзар, 1999; «Барвисте диво нашої землі», Львів: Сполом, 2001; «Суцільнія». – Львів: Кобзар, 2004; «Зоря на небі засвітилася». – Львів: Сполом, 2006; «Радість і біль». – Львів: Кобзар, 2007.

Після присудження Огієнківської премії видала: «Різnobарвність». – Львів: Кобзар, 2010; «Незабутнє», Львів: Кобзар, 2012; «Вибрані поезії в двох томах». – Львів: Кобзар, 2006.

Надруковано три пісениники на вірші Лідії Шевело (Худаш): «Голос моого Полісся» – Львів: Українські технології, 1999; «Згlibини серця». – Львів: Українські технології, 2001, «Рослинні голоси». – Львів: Українські технології. 2003.

У 2013 році Лідія Шевело видала третій том «Вибраних поезій» (Львів: Кобзар). Лідія Сергіївна свято береже ім'я Огієнківського лауреата, рада зв'язкам з дітищем Івана Огієнка – Кам'янець-Подільським національним уні-